BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE DERDE KAMER VAN HET HOF
11 juni 1985 *

In zaak 146/85 R,

Claus Diezler, Richard Deasy, Steen Fink-Jensen, Helmut Mullers, Luigi Ricci, ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd en bijgestaan door M. Slusny, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, Centre Louvigny, Rue Philippe-II 34 B IV,

verzoekers,

tegen

Economisch en Sociaal Comite, vertegenwoordigd door D. Bruggemann, lid van het directoraat Personeelszaken, wonende te Brussel, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende aldaar te diens kantore, Côte d'Eich 22,

verweerder,

betreffende een verzoek tot opschorting van de voor 14 juni 1985 vastgestelde verkiezingen van het personeelscomité van het Economisch en Sociaal Comité,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE DERDE KAMER,

krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

* Procestaal: Frans.

BESCHIKKING

De feiten

Bij besluit nr. 1896/75A van 28 juli 1975 van het Bureau van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC) zijn de bepalingen betreffende de samenstelling en de werkwijze van het personeelscomité vastgesteld.

Artikel 5, lid 1, van dit besluit luidt als volgt: „De leden van het personeelscomité worden gekozen met inachtneming van de door de algemene vergadering van ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité vastgestelde voorwaarden. De algemene vergadering moet worden gehouden uiterlijk een maand voor het verstrijken van de ambtstermijn van het zittende comité..."

Het stelsel en de voorwaarden van de verkiezingen van het personeelscomité zijn laatstelijk vastgesteld bij het „Reglement voor de verkiezingen van het personeelscomité" CP 153/83 van 4 maart 1983, waarbij een evenredig kiesstelsel onder de naam „Supar" werd ingevoerd.

Dit reglement is gewijzigd door de algemene vergadering van het personeel van 19 april 1985, waarbij een ander kiesstelsel werd ingevoerd.

De ambtstermijn van het aftredende personeelscomité liep de volgende dag, op 20 april 1985, af.

Op 22 april 1985 wendde de vierde verzoeker, Helmut Mullers, zich in naam van zijn vakorganisatie tot de voorzitter van het ESC met de mededeling, dat de wijziging van het verkiezingsreglement onwettig was omdat de vergadering die deze wijziging had vastgesteld, was gehouden op de dag voorafgaande aan het verstrijken van de ambtstermijn van het aftredende personeelscomité, terwijl de vergadering had moeten zijn gehouden uiterlijk een maand voor het verstrijken van die termijn; mitsdien was inbreuk gemaakt op voornoemd artikel 5 van besluit nr. 1896/75A. Mullers verzocht derhalve de voorzitter van het ESC, de voorzitter van het — door dezelfde algemene vergadering van 19 april 1985 aangewezen — stembureau erop te wijzen, dat de verkiezingen van het personeelscomité voor de jaren 1985-1987 moesten plaatshebben volgens het reglement van 4 maart 1983.

Bij brief van 24 april 1985 weigerde de voorzitter van het ESC, aan dit verzoek gevolg te geven; hij was van oordeel, dat het ESC weliswaar bevoegd en verplicht was, toe te zien op de voorbereiding en de uitvoering van de verkiezingen van de vertegenwoordigers van het personeel, maar dat het gevraagde besluit de grenzen van zijn bevoegdheid overschreed, aangezien het de uitslag van de verkiezingen zou kunnen beïnvloeden.

Op 17 mei 1985 hebben verzoekers het ESC voor het Hof gedaagd met een beroep tot nietigverklaring van voornoemd besluit van de voorzitter van het ESC van 24 april 1985, alsmede van het door de algemene vergadering van het personeel vastgestelde reglement van 19 april 1985 en van alle latere handelingen ter uitvoering van dat reglement.

Bij op dezelfde dag ingeschreven verzoekschrift hebben verzoekers opschorting gevorderd van de voor 10 juni 1985 vastgestelde, vervolgens naar 14 juni 1985 verschoven verkiezingen van het personeelscomité van het ESC.

Op 29 mei 1985 heeft het ESC bij het Hof schriftelijke opmerkingen over het verzoek om opschorting ingediend.

Ter terechtzitting van 6 juni 1985 hebben partijen hun stellingen mondeling toegelicht.

Advocaat-generaal Sir Gordon Slynn is gehoord.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Hof op 17 mei 1985, hebben Claus Diezler en enige andere ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC) beroep ingesteld strekkende tot nietigverklaring van:

a) het door de vergadering van het personeel van het ESC op 19 april 1985 vastgestelde reglement betreffende de verkiezingen van het personeelscomité;

b) alle latere, ter uitvoering van dat reglement verrichte handelingen, met name de voor 10 juni 1985 vastgestelde verkiezingen van het personeelscomité en de door het personeelscomité verrichte benoemingen in diverse organen;

c) voor zover nodig, de afwijzing van de klacht van de vierde verzoeker van 24 april 1985.

2 Bij op dezelfde dag ingeschreven verzoekschrift hebben verzoekers krachtens de artikelen 83 en volgende van het Reglement voor de procesvoering tevens een verzoek ingediend strekkende tot:

a) opschorting van de voor 10 juni 1985 vastgestelde verkiezingen van het personeelscomité van het ESC en

b) subsidiair, onderwerping van die verkiezingen aan het reglement van de vergadering van het personeel van 4 maart 1983.

Ontvankelijkheid

3 Bij het onderzoek van een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling of om noodzakelijke voorlopige maatregelen kan de rechter in kort geding niet prejudiciëren op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van het beroep in de hoofdzaak. Een verzoek in kort geding is echter niet ontvankelijk, als het

beroep in de hoofdzaak klaarblijkelijk niet ontvankelijk is. Zonder te prejudiciëren op de beslissing van de rechter in de hoofdzaak, dient dus te worden onderzocht of het beroep in de hoofdzaak op het eerste gezicht ontvankelijk is.

4 Gelijk het Hof overwoog in het arrest van 29 september 1976 (zaak 54/75, De Dapper, Jurispr. 1976, blz. 1381), is rechterlijke controle op de regelmatigheid van handelingen verband houdend met de verkiezingen van het personeelscomité, mogelijk in het kader van een tegen de betrokken instelling gericht beroep. Het beroep in de hoofdzaak is derhalve op het eerste gezicht ontvankelijk, voor zover het is gericht tegen het ESC, dat in casu ten aanzien van zijn personeel als een instelling is te beschouwen. Deze beoordeling is voldoende om ook het verzoek om opschorting in zoverre ontvankelijk te achten, zonder dat behoeft te worden ingegaan op de ontvankelijkheid van het beroep voor zover dit strekt tot nietigverklaring van het besluit van de algemene vergadering van het personeel van het ESC en van de daaropvolgende handelingen.

5 Er dient op te worden gewezen, dat het beroep in de hoofdzaak evenwel niet ontvankelijk is indien het niet overeenkomstig artikel 91, lid 2, Ambtenarenstatuut is voorafgegaan door een klacht tegen een handeling van de betrokken instelling in de zin van artikel 90, lid 2, van dit statuut. Derhalve moet worden onderzocht, of het beroep niet vanuit dit standpunt gezien klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

6 Gelijk in vorengenoemd arrest werd overwogen, zijn de betrokken instellingen bevoegd en verplicht om ambtshalve in te grijpen bij twijfel aan de regelmatigheid van de verkiezing van het personeelscomité. Het ESC was derhalve gehouden, de regelmatigheid van het door de algemene vergadering van het personeel op 19 april 1985 genomen besluit ambtshalve te onderzoeken. Bij gebreke van dat onderzoek heeft het ESC nagelaten, een krachtens bovenstaande regel verplichte maatregel te treffen in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut.

7 De brief die de vierde verzoeker, Mullers, op 22 april 1985 aan de voorzitter van het ESC richtte, moet worden opgevat als een klacht tegen bovenbedoeld stilzitten van het ESC. Hoewel hij schreef namens zijn vakorganisatie, kan worden aangenomen dat deze brief hem ook persoonlijk betrof. De voorwaarden voor ontvankelijkheid van het beroep zoals bedoeld in artikel 91, lid 2, zijn derhalve op het eerste gezicht in zijn persoon verenigd.

8 Hieruit volgt dat deze verzoeker ontvankelijk is in zijn verzoek om opschorting, hetwelk derhalve ten gronde moet worden onderzocht; de ontvankelijkheid van het beroep, voor zover ingesteld door de andere verzoekers, behoeft niet te worden onderzocht.

Ten gronde

9 Alvorens in te gaan op de gegrondheid van dit verzoek, dient erop te worden gewezen dat volgens vaste rechtspraak van het Hof „maatregelen tot opschorting van de uitvoering van een bestreden handeling slechts in overweging kunnen worden genomen indien de omstandigheden, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan zij worden gevorderd, ze aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen" (fumus boni juris). „Daarenboven moeten zij spoedeisend zijn in die zin, dat zij noodzakelijk moeten worden getroffen en effect sorteren vóór de uitspraak van de rechter in de hoofdzaak, teneinde te voorkomen dat de partij die erom verzoekt, ernstige en onherstelbare schade lijdt; tenslotte moeten de maatregelen voorlopig zijn in die zin, dat zij niet prejudiciëren op de beslissing in de hoofdzaak." Aan dezelfde voorwaarden moet zijn voldaan in een geval als het onderhavige, waarin het verzoek strekt tot verkrijging van noodzakelijke voorlopige maatregelen zoals bedoeld in artikel 186 EEG-Verdrag.

10 Met betrekking tot de omstandigheden die de verlening van de gevorderde opschorting van tenuitvoerlegging aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen, betogen verzoekers in hun eerste middel, dat het besluit van de algemene vergadering van het personeel van het ESC van 19 april 1985 is genomen in strijd met artikel 5, eerste alinea, van besluit nr. 1896/75A van het Bureau van het Economisch en Sociaal Comité, op grond waarvan deze vergadering moest worden gehouden uiterlijk een maand voor 20 april 1985, de dag waarop de ambtstermijn van het zittende comité afliep. Hierdoor zou de weigering van de voorzitter van het ESC om dit besluit te controleren en de onwettigheid ervan vast te stellen, eveneens onwettig zijn.

11 In zijn opmerking sluit het ESC de mogelijkheid van onwettigheid van de betrokken besluiten niet uit, zonder nochtans een duidelijk standpunt in te nemen.

12 Aan de gegrondheid van het onderhavige middel zou kunnen worden getwijfeld, omdat de ambtstermijn van het aftredende comité weliswaar eindigde op de dag na 19 april 1985, maar de verkiezingen meer dan een maand na die dag werden vastgesteld, hetgeen in het kader van artikel 5 voldoende zou kunnen worden geacht. Nu het middel echter niet klaarblijkelijk ongegrond is, moet de voorwaarde betref-

fende de fumus boni juris als vervuld worden beschouwd, zonder dat de gegrondheid van de andere door verzoekers naar voren gebrachte middelen behoeft te worden onderzocht.

13 Wat de spoedeisendheid betreft betogen verzoekers, dat het volgens het besluit van de algemene vergadering van 19 april 1985 toepasselijke kiesstelsel de uitslag van de verkiezingen kan beïnvloeden en derhalve ook, gelijk ter terechtzitting van 6 juni 1985 is uiteengezet, de kans dat verzoekers worden gekozen. Voorts hebben zij betoogd dat, indien de verkiezingen werden gehouden volgens het nieuwe, bij het besluit van 19 april 1985 ingevoerde stelsel en het Hof de onregelmatigheid daarvan zou vaststellen, een reeks latere handelingen onwettig zou zijn; de dan ontstane ernstige, onherroepelijke schade zou niet kunnen worden hersteld zonder een aaneenschakeling van onafwendbare verstoringen.

14 Het ESC verwerpt dit argument niet. Ter terechtzitting heeft het verklaard dat indien de gevraagde opschorting van de verkiezingen werd toegestaan, zij zijns inziens niet zou leiden tot ononverkomelijke moeilijkheden voor de werkzaamheden van het personeelscomité; luidens artikel 5, laatste alinea, van besluit nr. 1896/75A blijft het aftredende personeelscomité na beëindiging van zijn ambtstermijn immers in functie om de afwikkeling van de lopende zaken te behartigen tot de installatie van het nieuwe comité.

15 Blijkens het dossier is de achtergrond van dit geding het verschil van mening tussen twee groepen ambtenaren over het toe te passen kiesstelsel, daar elk stelsel tot een andere verkiezingsuitslag kan leiden. Onder die omstandigheden verdient het de voorkeur, dat de verkiezingen worden gehouden nadat het Hof, in het kader van het beroep in de hoofdzaak, de regelmatigheid van het besluit van de vergadering van 19 april 1985 heeft onderzocht; overeenkomstig de ter terechtzitting uitgedrukte wens, kan het arrest in de hoofdzaak binnenkort worden gewezen. Uit de door beide partijen aangevoerde argumenten blijkt immers dat, indien de betrokken verkiezingen onmiddellijk werden gehouden, zij een situatie in het leven zouden roepen waarvan de gevolgen bezwaarlijk ongedaan kunnen worden gemaakt indien het Hof het beroep in de hoofdzaak gegrond verklaart. Het ESC verzet zich overigens niet tegen de door verzoekers gevraagde opschorting van de verkiezingen. Het lijkt mitsdien gepast, die opschorting te verlenen.

DE PRESIDENT VAN DE DERDE KAMER,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1) **Hangende de uitspraak van het arrest in de hoofdzaak, worden de voor 14 juni 1985 voorziene verkiezingen van het personeelscomité van het Economisch en Sociaal Comité uitgesteld.**

2) **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 11 juni 1985.

De griffier

P. Heim

De president van de Derde kamer

C. Kakouris